

dve, tri in dalje — toliko časa, da so zrnca in drobtinice, ki se jim je prostovoljno odrekla in jih prepustila drugim, odtehtale pogačo, na katero je gizdava Ingrida nekdanj stopila v prešernem trenutku, da bi ne zamazala novih čreveljčkov.

Ko je bila zadnja drobtinica doprinešena in prepuščena drugim, je ptička razprostrla bela krila in odletela preko vode visoko, visoko proti solncu. In tako se je svetila, da se je bleščalo in ni bilo mogoče videti, kje se je ustavila.

Otroci, ki so za njo strmeli, so bili prepričani, da je odletela naravnost v nebo.

In najbrže je bilo res tako.

LAD. O.:

General Maister.

udolf Maister, general naše slavne vojske, je odličen, splošno znan in priljubljen jugoslovanski junak! Rasti je vitke, ima črne, dolge brke in bistre oči, v srcu pa mu gori žarka ljubezen do naroda in domovine. General Maister je naš narodni junak! Vsi ga ljubimo in spoštujemo. Kjerkoli se prikaže, zavladava med narodom veliko navdušenje. Rojen je bil general Maister v Kamniku l. 1875.

Naš staroslavni Maribor je osvobodil nemške mogočnosti in vsiljivosti. Danes je Maribor lepo slovensko in jugoslovensko mesto.

General Maister pa ni samo hraber in več vovjak, on je tudi velik in zvest prijatelj naše književnosti. Na svojem domu ima dragoceno knjižnico, kjer hrani zbrane vse slovenske knjige od najstarejše do najnovejše. General Maister je tudi slovenski pesnik, ki je napisal lepo zbirko pesmi. V njih opeva našo domovino in proslavlja naše zaslužne može. Ko dorastete, se boste naslajali ob čitanju pesmi našega generala pesnika. »Zvončku« je prijatelj in sotrudnik že od leta 1900, ko je naš list začel izhajati. Že v 1. številki čitamo njegovo povest »Samostanski zvonovi« (pod imenom Vuk Slavič. Njegovo pesniško ime je tudi Vojanov.)

GENERAL RUDOLF MAISTER

S svojimi vojaki občuje general Maister preprosto, iskreno in prijateljsko — bolj jim je tovariš nego predstojnik. Zato so pa vsi vojaki navdušeni zanj. Kamor bi jim velel njegov ukaz, tja bi planili hrabro in junaško.

Naravnost genljiva je ljubezen in vdanost, ki ju goji general Maister do svoje matere. »Moja majkal« jo naziva z radostjo in s ponosom.

Med imeni mož in veljakov, ki so si pridobili največ zaslug za našo domovino Jugoslavijo, ostane z zlatimi črkami zapisano ime tega vrlega sina slovenske zemlje. Vsako njegovo misel, vsako njegovo pot in vsako njegovo dejanje spremljajo iskrene besede:

»Domovina, vedno mislim nate
in na neosvobojene brate!«

Nedelja.

*Le venkaj v prirodo, le venkaj na plan,
saj danes brezdelja, svobode je dan!
V oblekicah lahkih in lahkih nog
po trati že skače mladina okrog.*

*Pod lipo so sedla dekleta na klop,
krog njih pa se zbira mladeničev trop.
Pogledat na polje gredo vsi možje,
pred hišo na pragu kramljajo žené.*

*Na postelji starček pa kašlja ves dan,
za njega veselja je čas že končan:
mogoče že jutri, mogoče nocoj
povede ga smrtni angel s seboj.*

Desanka.

